

Förteckning som avses i artikel 24 i anslutningsakten: Litauen

1. FRI RÖRLIGHET FÖR VAROR

1. 32001 L 0082: Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 1).

Med avvikelse från de krav på kvalitet, säkerhet och effekt som fastställs i direktiv 2001/82/EG skall godkännanden för försäljning som utfärdats enligt litauisk lag före anslutningen och som avser läkemedlen på den förteckning (i tillägg A till denna bilaga som Litauen har lämnat på ett språk) fortsätta att gälla fram till dess att de förnyas i överensstämmelse med regelverket och i enlighet med den tidsplan som anges i ovannämnda förteckning, dock längst till och med den 1 januari 2007. Trots bestämmelserna i avdelning III kapitel 4 i direktivet skall godkännanden som omfattas av detta undantag inte åtnjuta ömsesidigt erkännande i medlemsstaterna.

2. 32001 L 0083: Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).

Med avvikelse från de krav på kvalitet, säkerhet och effekt som fastställs i direktiv 2001/82/EG skall godkännanden för försäljning som utfärdats enligt litauisk lag före anslutningen och som avser läkemedlen på den förteckning (i tillägg A till denna bilaga som Litauen har lämnat på ett språk) fortsätta att gälla fram till dess att de förnyas i överensstämmelse med regelverket och i enlighet med den tidsplan som anges i ovannämnda förteckning, dock längst till och med den 1 januari 2007. Trots bestämmelserna i avdelning III kapitel 4 i direktivet skall godkännanden som omfattas av detta undantag inte åtnjuta ömsesidigt erkännande i medlemsstaterna.

2. FRI RÖRLIGHET FÖR PERSONER

Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

31968 L 0360: Rådets direktiv 68/360/EEG av den 15 oktober 1968 om avskaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medlemsstaternas arbetstagare och deras familjer (EGT L 257, 19.10.1968, s. 13), senast ändrat genom

- 11994 N: Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige (EGT C 241, 29.8.1994, s. 21).

31968 R 1612: Rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, 19.10.1968, s. 2), senast ändrad genom

- 31992 R 2434: Rådets förordning (EEG) nr 2434/92 av den 27.7.1992 (EGT L 245, 26.8.1992, s. 1),

31996 L 0071: Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

1. Artikel 39 och artikel 49 första stycket i EG-fördraget skall tillämpas fullt ut när det gäller arbetstagarnas fria rörlighet och frihet att tillhandahålla tjänster som inbegriper tillfällig rörlighet för arbetstagare enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 96/71/EG mellan Litauen å ena sidan och Belgien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Grekland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Lettland, Luxemburg, Ungern, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakien, Finland, Sverige och Förenade kungariket å andra sidan, endast om inte annat följer av övergångsbestämmelserna i punkterna 2–14.

2. Med avvikelse från artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 och fram till utgången av tvåårsperioden efter anslutningen kommer de nuvarande medlemsstaterna att tillämpa nationella bestämmelser, eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser, som reglerar tillträdet till deras arbetsmarknader för litauiska medborgare. De nuvarande medlemsstaterna kan fortsätta tillämpa sådana bestämmelser fram till slutet av femårsperioden efter anslutningen.

Litauiska medborgare som lagligen arbetar i en nuvarande medlemsstat vid tidpunkten för anslutningen och som fick tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad under en oavbruten period på 12 månader eller längre kommer att få tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad men inte till arbetsmarknaden i andra medlemsstater som tillämpar nationella bestämmelser.

Litauiska medborgare som efter anslutningen har fått tillträde till arbetsmarknaden i en nuvarande medlemsstat under en oavbruten period på 12 månader eller längre skall också ha samma rättigheter.

De litauiska medborgare som anges i andra och tredje styckena ovan skall inte längre ha de rättigheter som anges i dessa stycken om de frivilligt lämnar arbetsmarknaden i den nuvarande medlemsstaten i fråga.

Litauiska medborgare som lagligen arbetar i en nuvarande medlemsstat vid tidpunkten för anslutningen, eller under en period under vilken nationella bestämmelser tillämpas, och som fick tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad under en period på mindre än 12 månader skall inte ha dessa rättigheter.

3. Före utgången av tvåårsperioden efter anslutningen skall rådet se över hur övergångsbestämmelserna som avses i punkt 2 fungerar, med utgångspunkt i en rapport från kommissionen.

När denna översyn är klar, och senast vid slutet av tvåårsperioden efter anslutningen, skall de nuvarande medlemsstaterna meddela kommissionen huruvida de kommer att fortsätta tillämpa nationella bestämmelser, eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser, eller om de kommer att tillämpa artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 fortsättningsvis. I avsaknad av en sådan anmälan skall artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 tillämpas.

4. På begäran av Litauen kommer eventuellt ytterligare en översyn att göras. Det förfarande som avses i punkt 3 skall gälla och skall vara fullbordat inom sex månader efter det att begäran från Litauen har mottagits.
5. En medlemsstat som bibehåller nationella bestämmelser, eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser, i slutet av den femårsperiod som anges i punkt 2 får vid allvarliga störningar på dess arbetsmarknad eller hot om sådana störningar och efter att ha underrättat kommissionen fortsätta tillämpa dessa bestämmelser fram till slutet av sjuårsperioden efter anslutningen. I avsaknad av en sådan anmälan skall artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 tillämpas.
6. Under sjuårsperioden efter anslutningen kommer de medlemsstater där artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 i enlighet med punkt 3, 4 eller 5 tillämpas med avseende på litauiska medborgare, och som utfärdar arbetstillstånd till litauiska medborgare i övervakningssyfte under denna period, att göra detta automatiskt.

7. De medlemsstater där artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 i enlighet med punkt 3, 4 eller 5 tillämpas med avseende på litauiska medborgare, kan tillgripa de förfaranden som anges i följande stycken fram till slutet av sjuårsperioden efter anslutningen.

När en medlemsstat som avses i första stycket genomgår eller förutser störningar på sin arbetsmarknad som allvarligt skulle kunna hota levnadsstandarden eller sysselsättningen inom en viss region eller ett visst yrke, skall denna medlemsstat underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta samt lämna dem alla relevanta uppgifter. På grundval av denna information kan medlemsstaten begära att kommissionen fastslår att tillämpningen av artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 helt eller delvis upphävs för att återställa den normala situationen i regionen eller yrket. Kommissionen skall besluta om detta upphävande och om dess varaktighet och räckvidd senast två veckor efter det att den mottagit en sådan begäran och skall underrätta rådet om ett sådant beslut. Varje medlemsstat får inom två veckor efter kommissionens beslut begära att rådet annullerar eller ändrar beslutet. Rådet skall fatta sitt beslut inom två veckor efter en sådan begäran, med kvalificerad majoritet.

En medlemsstat enligt första stycket får i trängande och exceptionella fall tillfälligt upphäva tillämpningen av artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68, vilket skall följas av ett meddelande i efterhand till kommissionen med en motivering.

8. Så länge tillämpningen av artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 är tillfälligt upphävd i enlighet med punkterna 2–5 och 7 ovan, skall artikel 11 i förordningen tillämpas i Litauen med avseende på medborgare i de nuvarande medlemsstaterna, och i de nuvarande medlemsstaterna med avseende på litauiska medborgare, på följande villkor:

- Medlemmar av en arbetstagares familj enligt artikel 10.1 a i förordningen, som är lagligen bosatta tillsammans med arbetstagaren på en medlemsstats territorium vid tidpunkten för anslutningen, skall vid anslutningen ha omedelbar tillgång till medlemsstatens arbetsmarknad. Detta gäller inte för familjemedlemmar till en arbetstagare som får lagligt tillträde till medlemsstatens arbetsmarknad under en period på mindre än 12 månader.
- Medlemmar av en arbetstagares familj enligt artikel 10.1 a i förordningen, som är lagligen bosatta tillsammans med arbetstagaren på en medlemsstats territorium från ett senare datum än tidpunkten för anslutningen, men under den period då de ovan fastställda övergångsbestämmelserna tillämpas, skall ha tillgång till den berörda medlemsstatens arbetsmarknad så snart de har varit bosatta i den berörda medlemsstaten i minst arton månader eller från och med det tredje året efter anslutningen, beroende på vilket som infaller tidigast.

Dessa bestämmelser skall inte påverka gynnsammare bestämmelser vare sig dessa är nationella eller de är en följd av bilaterala överenskommelser.

9. I den mån vissa bestämmelser i direktiv 68/360/EEG inte går att skilja från bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1612/68 vars tillämpning fördröjs i enlighet med punkterna 2–5 samt 7 och 8 kan Litauen och de nuvarande medlemsstaterna avvika från de bestämmelserna i den mån detta krävs för tillämpningen av punkterna 2–5 samt 7 och 8.
10. Närhelst nationella bestämmelser, eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser, tillämpas av de nuvarande medlemsstaterna i enlighet med de ovan fastställda övergångsbestämmelserna, får Litauen bibehålla likvärdiga bestämmelser med avseende på medborgare i den eller de aktuella medlemsstaterna.
11. Om tillämpningen av artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 tillfälligt upphävs av någon av de nuvarande medlemsstaterna kan Litauen tillgripa de förfaranden som fastställs i punkt 7 med avseende på Tjeckien, Estland, Lettland, Ungern, Polen, Slovenien eller Slovakien. Under alla sådana perioder skall arbetstillstånd utfärdade av Litauen i övervakningssyfte till medborgare i Tjeckien, Estland, Lettland, Ungern, Polen, Slovenien eller Slovakien utfärdas automatiskt.
12. Alla nuvarande medlemsstater som tillämpar nationella bestämmelser i enlighet med punkterna 2–5 samt 7–9 får i enlighet med nationell lagstiftning införa större rörelsefrihet än som gäller vid anslutningen, inklusive fullständigt tillträde till arbetsmarknaden. Från och med det tredje året efter anslutningen kan var och en av de nuvarande medlemsstaterna som tillämpar nationella bestämmelser när som helst besluta att tillämpa artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 i stället. Alla sådana beslut skall meddelas kommissionen.

13. För att hantera allvarliga störningar eller risk för sådana i känsliga tjänstesektorer på deras arbetsmarknader, som i vissa områden skulle kunna uppstå genom att tjänster, enligt artikel 1 i direktiv 96/71/EG, tillhandahålls transnationellt, och så länge de genom de ovan fastställda övergångsbestämmelserna tillämpar nationella bestämmelser eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser avseende litauiska arbetstagares fria rörlighet, får Tyskland och Österrike, efter att ha underrättat kommissionen, göra avsteg från artikel 49 första stycket i EG-fördraget i syfte att i samband med tillhandahållande av tjänster av företag som är etablerade i Litauen, begränsa tillfällig rörlighet för arbetstagare vars rätt att arbeta i Tyskland och Österrike omfattas av nationella bestämmelser.

Förteckningen över tjänstesektorer som får omfattas av detta undantag är följande:

– I Tyskland:

Sektor	NACE* kod, om inte annat anges
Byggverksamhet, inbegripet närstående branscher	45.1–4 Verksamhet enligt bilagan till direktiv 96/71/EG
Rengöring och sotning	74.70 Rengöring och sotning
Andra tjänster	74.87 Endast verksamhet som inredningsarkitekt

– I Österrike:

Sektor	NACE* kod, om inte annat anges
Service till växtodling	01.41
Stenvarutillverkning	26.7
Tillverkning av metallstommar och delar därav	28.11
Byggverksamhet, inbegripet närstående branscher	45.1–4 Verksamhet enligt bilagan till direktiv 96/71/EG
Säkerhetstjänst	74.60
Rengöring och sotning	74.70
Vård i hemmet	85.14
Omsorg och sociala tjänster i öppenvård	85.32

* NACE: se 31990 R 3037: Rådets förordning (EEG) nr 3037/90 av den 9 oktober 1990 om statistisk näringsgrensindelning i Europeiska gemenskapen (EGT L 293, 24.10.1990, s. 1), senast ändrad genom 32002 R 0029: Kommissionens förordning (EG) nr 29/2002 av den 19.12.2001 (EGT L 6, 10.1.2002, s. 3).

I den mån Tyskland eller Österrike gör avsteg från artikel 49 första stycket i EG-fördraget i enlighet med föregående stycken kan Litauen efter att ha meddelat kommissionen införa liknande bestämmelser.

Tillämpningen av denna punkt skall inte leda till villkor för arbetstagares tillfälliga rörlighet inom ramen för transnationellt tillhandahållande av tjänster mellan Tyskland eller Österrike och Litauen som är mer restriktiva än vad som gäller vid undertecknandet av anslutningsfördraget.

14. Tillämpningen av punkterna 2–5 och 7–12 skall inte leda till villkor för litauiska medborgares tillträde till de nuvarande medlemsstaternas arbetsmarknader som är mer restriktiva än vad som gäller vid undertecknandet av anslutningsfördraget.

Utan hinder av tillämpningen av bestämmelserna i punkterna 1–13 skall de nuvarande medlemsstaterna, under varje period när nationella bestämmelser eller sådana bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser tillämpas, förtursbehandla arbetstagare som är medborgare i medlemsstaterna i förhållande till arbetstagare som är medborgare i tredje land i fråga om tillträde till deras arbetsmarknader.

Migrerande litauiska arbetstagare och deras familjer som är lagligen bosatta och som arbetar i en annan medlemsstat eller migrerande arbetstagare från en annan medlemsstat och deras familjer som är lagligen bosatta och arbetar i Litauen får inte behandlas mer restriktivt än de som kommer från tredje land och som är bosatta och arbetar i denna medlemsstat respektive i Litauen. Vidare får, som en tillämpning av principen om gemenskapspreferens, migrerande arbetstagare från tredje land som är bosatta och arbetar i Litauen inte åtnjuta en mer gynnsam behandling än litauiska medborgare.

3. FRIHET ATT TILLHANDAHÅLLA TJÄNSTER

1. 31994 L 0019: Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar (EGT L 135, 31.5.1994, s. 5).

Med avvikelse från artikel 7.1 i direktiv 94/19/EG skall miniminivån för garanti inte gälla i Litauen fram till och med den 31 december 2007. Litauen skall se till att dess system för garanti av insättningar ger en täckning på minst 14 481 euro fram till och med den 31 december 2006 och minst 17 377 euro från och med den 1 januari 2007 fram till och med den 31 december 2007.

Under övergångsperioden kommer de övriga medlemsstaterna fortfarande att ha rätt att hindra filialer till litauiska kreditinstitut som är etablerade på deras territorium från att bedriva verksamhet, om inte och till dess att sådana filialer har anslutit sig till ett officiellt erkänt system för garanti av insättningar i den berörda medlemsstaten för att täcka skillnaden mellan den litauiska garantinivån och den miniminivå som anges i artikel 7.1.

2. 31997 L 0009: Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare (EGT L 84, 26.3.1997, s. 22).

Med avvikelse från artikel 4.1 i direktiv 97/9/EG skall miniminivån för ersättning inte gälla i Litauen fram till och med den 31 december 2007. Litauen skall se till att dess system för ersättning till investerare ger ett skydd på minst 5 792 euro fram till och med den 31 december 2005 och minst 11 585 euro från och med den 1 januari 2006 fram till och med den 31 december 2007.

Under övergångsperioden kommer de övriga medlemsstaterna fortfarande att ha rätt att hindra filialer till litauiska värdepappersföretag som är etablerade på deras territorium från att bedriva verksamhet, om inte och till dess att sådana filialer har anslutit sig till ett officiellt erkänt system för ersättning till investerare i den berörda medlemsstaten för att täcka skillnaden mellan den litauiska ersättningsnivån och den miniminivå som anges i artikel 4.1.

4. FRI RÖRLIGHET FÖR KAPITAL

Fördraget om Europeiska unionen,

Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Trots skyldigheterna enligt de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen får Litauen under sju år från dagen för anslutningen behålla de bestämmelser som fastställs i landets vid undertecknandet av denna akt gällande lagstiftning om förvärv av jordbruksmark och skog av medborgare i medlemsstaterna och av bolag som bildats i överensstämmelse med en annan medlemsstats lagstiftning och som varken är etablerade eller registrerade eller har någon filial eller något lokalt kontor i Litauen. Inte i något fall skall medborgare i en medlemsstat när det gäller förvärv av jordbruksmark och skog få en mindre gynnsam behandling än vid undertecknandet av anslutningsfördraget eller behandlas mer restriktivt än medborgare i tredje land.

Medborgare i en annan medlemsstat som vill etablera sig som egenföretagande jordbrukare med hemvist i Litauen och som har varit lagligt bosatta och bedrivit jordbruksverksamhet i Litauen under minst tre år i följd skall inte omfattas av bestämmelserna i föregående stycke eller av några andra förfaranden än dem som gäller för litauiska medborgare.

En allmän översyn av dessa övergångsbestämmelser skall genomföras under det tredje året efter anslutningen. Kommissionen skall i detta syfte lägga fram en rapport för rådet. Rådet kan enhälligt på förslag av kommissionen besluta att förkorta eller avbryta den övergångsperiod som avses i första stycket.

Om det finns tillräckliga belägg för att det när övergångsperioden löper ut kommer att uppstå allvarliga störningar eller hot om allvarliga störningar på marknaden för jordbruksmark i Litauen skall kommissionen på begäran av Litauen besluta om en förlängning av övergångsperioden med högst tre år.

5. JORDBRUK

A. JORDBRUKSLAGSTIFTNING

1. 31991 R 2092: Rådets förordning (EEG) nr 2092/91 av den 24 juni 1991 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel (EGT L 198, 22.7.1991, s. 1), senast ändrad genom

– 32002 R 0473: Kommissionens förordning (EG) nr 473/2002 av den 15.3.2002 (EGT L 75, 16.3.2002, s. 21).

Med avvikelse från artikel 6.1, 6.2 och 6.3 i förordning (EEG) nr 2092/91 skall användning av utsäde och vegetativt förökningsmaterial som inte har producerats med den ekologiska produktionsmetoden vara tillåten inom ekologiskt jordbruk i Litauen fram till och med den 1 januari 2006.

Med avvikelse från artikel 6.1 i förordning (EEG) nr 2092/91 skall användning av icke-ekologiskt socker för preparat för utfodring av bin vid certifierade jordbruksföretag med biodling inom ekologiskt jordbruk vara tillåten i Litauen fram till och med den 1 januari 2006.

2. 31997 R 2597: Rådets förordning (EG) nr 2597/97 av den 18 december 1997 om ytterligare bestämmelser för den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter med avseende på konsumtionsmjölk (EGT L 351, 23.12.1997, s. 13), senast ändrad genom

– 31999 R 1602: Rådets förordning (EG) nr 1602/1999 av den 19.7.1999 (EGT L 189, 22.7.1999, s. 43).

Med avvikelse från artikel 3.1 b och c i förordning (EG) nr 2597/97 skall kraven beträffande fetthalt inte tillämpas på sådan konsumtionsmjölk som produceras i Litauen fram till och med den 1 januari 2009, eftersom Litauen får hänföra mjölk som har en fetthalt på 3,2 % (m/m) till kategorin helmjölk, och mjölk som har en fetthalt på minst 1,0 % (m/m) och högst 2,5 % till kategorin mellanmjölk. Konsumtionsmjölk som inte uppfyller kraven beträffande fetthalt får endast saluföras i Litauen eller exporteras till tredje land.

3. 31999 R 1254: Rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött (EGT L 160, 26.6.1999, s. 21), senast ändrad genom

- 32001 R 2345: Kommissionens förordning (EG) nr 2345/2001 av den 30.11.2001 (EGT L 315, 1.12.2001, s. 29).

Med avvikelse från artikel 3 f i förordning (EG) nr 1254/1999 får Litauen fram till utgången av 2006 betrakta kor av de raser som förtecknas i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 2342/1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött när det gäller bidragstermen¹ som berättigande till det am- och dikobidrag som anges i underavsnitt 3 i förordning (EG) nr 1254/1999 under förutsättning att de har betäckts av eller inseminerats med sperma från en tjur av köttras.

B. VETERINÄRLAGSTIFTNING OCH FYTOSANITÄR LAGSTIFTNING

I. VETERINÄRLAGSTIFTNING

31964 L 0433: Rådets direktiv 64/433/EEG om hygienproblem som påverkar handeln med färskt kött inom gemenskapen (EGT P 121, 29.7.1964, s. 2012, senare ändrat och konsoliderat i EGT L 268, 24.9.1991, s. 71), senast ändrat genom

- 31995 L 0023: Rådets direktiv 95/23/EG av den 22.6.1995 (EGT L 243, 11.10.1995, s. 7).

¹ EGT L 281, 4.11.1999, s. 30.

31971 L 0118: Rådets direktiv 71/118/EEG av den 15 februari 1971 om hygienproblem som påverkar handeln med färskt kött av fjäderfä (EGT L 55, 8.3.1971, s. 23, senare ändrat och uppdaterat i EGT L 62, 15.3.1993, s. 6), senast ändrat genom

– 31997 L 0079: Rådets direktiv 97/79/EG av den 18.12.1997 (EGT L 24, 30.1.1998, s. 31).

31977 L 0099: Rådets direktiv 77/99/EEG av den 21 december 1976 om hygienproblem som påverkar handeln med köttprodukter inom gemenskapen (EGT L 26, 31.1.1977, s. 85, senare ändrat och uppdaterat i EGT L 57, 2.3.1992, s. 4), senast ändrat genom

– 31997 L 0076: Rådets direktiv 97/76/EG av den 16.12.1997 (EGT L 10, 16.1.1998, s. 25).

31991 L 0493: Rådets direktiv 91/493/EEG av den 22 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktionen och marknadsföringen av fiskprodukter (EGT L 268, 24.9.1991, s. 15), senast ändrat genom

31997 L 0079: Rådets direktiv 97/79/EG av den 18.12.1997 (EGT L 24, 30.1.1998, s. 31).

31992 L 0046: Rådets direktiv 92/46/EEG av den 16 juni 1992 om fastställande av hygienregler för produktion och utsläppande på marknaden av rå mjölk, värmebehandlad mjölk och mjölkbaserade produkter (EGT L 268, 14.9.1992, s. 1), senast ändrat genom

– 31996 L 0023: Rådets direktiv 96/23/EG av den 29.4.1996 (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10).

31994 L 0065: Rådets direktiv 94/65/EG av den 14 december 1994 om kraven för produktion och utsläppande på marknaden av malet kött och köttberedningar (EGT L 368, 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturella kraven i bilaga I till direktiv 64/433/EEG, i bilaga I till direktiv 71/118/EEG, i bilagorna A och B till direktiv 77/99/EEG, i bilagan till direktiv 91/493/EEG, i bilaga B till direktiv 92/46/EEG och i bilaga I till direktiv 94/65/EG skall fram till och med den 31 december 2006 inte gälla för de anläggningar i Litauen som förtecknas i tillägg B till denna bilaga, med förbehåll för nedan angivna villkor.
- b) Så länge de anläggningar som avses i led a ovan omfattas av bestämmelserna i det ledet skall produkter med ursprung i dessa anläggningar endast släppas ut på den inhemska marknaden eller användas för ytterligare bearbetning i inhemska anläggningar som också omfattas av bestämmelserna i led a, oberoende av datum för saluföringen. Dessa produkter skall vara försedda med en särskild sundhetsmärkning.

Färska, beredda eller bearbetade fiskprodukter skall endast släppas ut på den inhemska marknaden eller hanteras eller ytterligare bearbetas i samma anläggning, oberoende av datum för saluföringen. Färska, beredda eller bearbetade fiskprodukter måste emballeras och/eller förpackas i kommersiella enheter och måste vara försedda med ett särskilt identitetsmärke.

Det första stycket gäller också alla produkter med ursprung i integrerade anläggningar för kött, där en del av anläggningen omfattas av bestämmelserna i led a.

De mjölkbearbetningsanläggningar som förtecknas i tillägg B till denna bilaga får ta emot leveranser av rå mjölk från mjölkproducerande jordbruksföretag som inte överensstämmer med kapitel IV punkt A.1 i bilaga A till direktiv 92/46/EEG, under förutsättning att dessa jordbruksföretag är upptagna i en förteckning som de litauiska myndigheterna har upprättat för detta ändamål.

Mjölkbearbetningsanläggningar som inte omfattas av övergångsordningen får ta emot leveranser av rå mjölk från mjölkproducerande jordbruksföretag som inte överensstämmer med kapitel IV punkt A.1 i bilaga A till direktiv 92/46/EEG, under förutsättning att dessa jordbruksföretag är upptagna i den förteckning som avses i föregående stycke och att den levererade råa mjölken uteslutande används för tillverkning av ost med en mognadsperiod som överstiger 60 dagar.

- c) Litauen skall säkerställa gradvis överensstämmelse med de strukturella kraven i led a, i enlighet med de tidsfrister för korrigerings av befintliga brister som anges i tillägg B till denna bilaga. Litauen skall se till att endast de anläggningar som till fullo uppfyller kraven senast den 31 december 2006 får fortsätta att drivas. Litauen skall lägga fram årliga rapporter för kommissionen om de framsteg som gjorts i var och en av de anläggningar som förtecknas i tillägg B, inklusive en förteckning över de anläggningar som har korrigerat de befintliga bristerna under det aktuella året.

- d) Kommissionen får uppdatera det tillägg B till denna bilaga som avses i led a före anslutningen och fram till och med den 31 december 2006, och får i detta sammanhang lägga till, i begränsad utsträckning, eller stryka enskilda anläggningar, mot bakgrund av de framsteg som gjorts med att korrigera befintliga brister samt resultatet av övervakningen.

Detaljerade genomföranderegler för att garantera att ovan nämnda övergångsordning fungerar smidigt skall antas i enlighet med artikel 16 i direktiv 64/433/EEG, artikel 21 i direktiv 71/118/EEG, artikel 20 i direktiv 77/99/EEG, artikel 15 i direktiv 91/493/EEG, artikel 31 i direktiv 92/46/EEG och artikel 20 i direktiv 94/65/EG.

II. FYTOSANITÄR LAGSTIFTNING

1. 31993 L 0085: Rådets direktiv 93/85/EEG av den 4 oktober 1993 om bekämpning av ljus ringröta på potatis (EGT L 259, 18.10.1993, s. 1).

Litauen får uppskjuta tillämpningen av artikel 7.2 och 7.4 i direktiv 93/85/EEG fram till och med den 1 januari 2006. Under den perioden får potatis som har odlats i Litauen inte införas till de övriga medlemsstaternas territorium.

2. 31994 R 2100: Rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt (EGT L 227, 1.9.1994, s. 1), senast ändrad genom

- 31995 R 2506: Rådets förordning (EG) nr 2506/95 av den 25.10.1995 (EGT L 258, 28.10.1995, s. 3).

Med avvikelse från artikel 14.3 fjärde strecksatsen i förordning (EG) nr 2100/94 skall kravet att betala en rimlig ersättning till innehavaren av en gemenskapens växtförädlarrätt inte tillämpas fram till och med den 31 december 2010 för litauiska jordbrukare som fortsätter att använda en fastställd sort i enlighet med medgivandet i artikel 14.1, om dessa jordbrukare före anslutningen redan har använt den sorten för de ändamål som beskrivs i artikel 14.1 utan betalning eller ersättning.

6. FISKERI

31992 R 3760: Rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk (EGT L 389, 31.12.1992, s. 1), senast ändrad genom

- 31998 R 1181: Rådets förordning (EG) nr 1181/98 av den 4.6.1998 (EGT L 164, 9.6.1998, s. 1).

Förordning (EEG) nr 3760/92 skall tillämpas på Litauen med förbehåll för följande särskilda bestämmelser:

Litauens andel av de fiskemöjligheter som gemenskapen har för bestånd som regleras genom fångstbegränsningar skall för varje art och zon vara följande:

Art	ICES- eller IBSFC-område	Litauens andel (%)
Sill	III b, c, d ¹ , utom förvaltningsenhet 3 i IBSFC	2,271
Skarpsill	III b, c, d ¹	5,004
Lax	III b, c, d ¹ , med undantag av underområde 32 i IBSFC	1,549
Torsk	III b, c, d ¹	4,684

¹ Gemenskapens vatten

Dessa andelar skall användas för den första tilldelningen av fiskemöjligheter till Litauen i enlighet med förfarandet i artikel 8.4 i förordning (EEG) nr 3760/92.

Därutöver kommer Litauens andel av gemenskapens fiskemöjligheter i NAFO-regleringsområdet att fastställas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen, på grundval av den balans som är i kraft inom NAFO under en period som direkt föregår anslutningsdagen.

7. TRANSPORTPOLITIK

1. 31985 R 3821: Rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter (EGT L 370, 31.12.1985, s. 8), senast ändrad genom

– 32002 R 1360: Kommissionens förordning (EG) nr 1360/2002 av den 13.6.2002 (EGT L 207, 5.8.2002, s. 1).

Med avvikelse från artikel 3.1 i förordning (EEG) nr 3821/85 skall kravet på installation och användning av färdskrivare i fordon som är registrerade för transporter på väg av passagerare eller gods inte tillämpas i Litauen fram till och med den 31 december 2005 för fordon som är tillverkade före 1987 och som uteslutande används för inrikes transporter. Förare av sådana fordon skall bokföra körtider och viloperioder genom att använda en personlig loggbok.

2. 31992 L 0014: Rådets direktiv 92/14/EEG av den 2 mars 1992 om begränsningar i utnyttjandet av flygplan som omfattas av volym 1, del II, kapitel 2 i bilaga 16 till konventionen om internationell civil luftfart, andra upplagan (1988) (EGT L 76, 23.3.1992, s. 21), senast ändrat genom

– 32001 R 0991: Kommissionens förordning (EG) nr 991/2001 av den 21.5.2001 (EGT L 138, 22.5.2001, s. 12).

Med avvikelse från artikel 2.2 i direktiv 92/14/EEG skall de villkor som anges i artikel 2.1 a i det direktivet inte tillämpas i Litauen vid Kaunas internationella flygplats fram till och med den 31 december 2004 när det gäller flygplan som är registrerade i, och som drivs av fysiska eller juridiska personer som är etablerade i, tredje länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen. Litauen kommer att hålla fast vid följande tidsplan för en successiv minskning av antalet flygningar med flygplan som överskrider de fastställda bullergränserna: från 80 % av totala antalet landningar 2001 till 70 % vid utgången av 2002, 45 % vid utgången av 2003 och 25 % vid utgången av 2004.

3. 31993 R 3118: Rådets förordning (EEG) nr 3118/93 av den 25 oktober 1993 om förutsättningar för transportföretag att utföra inrikes godstransporter på väg i en medlemsstat där de inte är etablerade (EGT L 279, 12.11.1993, s. 1), senast ändrad genom

– 32002 R 0484: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 484/2002 av den 1.3. 2002 (EGT L 76, 19.3.2002, s. 1).

a) Med avvikelse från artikel 1 i förordning (EEG) nr 3118/93 och fram till utgången av det andra året efter anslutningen skall transportföretag som är etablerade i Litauen vara uteslutna från utförande av inrikes godstransporter på väg i de övriga medlemsstaterna och transportföretag som är etablerade i de övriga medlemsstaterna skall vara uteslutna från utförande av inrikes godstransporter på väg i Litauen.

- b) Före utgången av det andra året efter anslutningen skall medlemsstaterna meddela kommissionen om de avser att förlänga denna period med högst två år eller om de hädanefter kommer att tillämpa artikel 1 i förordningen fullt ut. Lämnas inget sådant meddelande skall artikel 1 i förordningen tillämpas. Endast transportföretag som är etablerade i de medlemsstater där artikel 1 i förordningen tillämpas får utföra inrikes godstransporter i de övriga medlemsstater där artikel 1 i förordningen också tillämpas.
- c) Före utgången av det fjärde året efter anslutningen skall, i händelse av allvarliga störningar eller hot om sådana på den nationella marknaden för godstransporter på väg, sådana medlemsstater där, i enlighet med led b ovan, artikel 1 i förordningen inte tillämpas meddela kommissionen om de avser att förlänga denna period med högst ett år eller om de avser att hädanefter tillämpa artikel 1 i förordningen fullt ut. Lämnas inget sådant meddelande skall artikel 1 i förordningen tillämpas. Endast transportföretag som är etablerade i de medlemsstater där artikel 1 i förordningen tillämpas får utföra inrikes godstransporter på väg i de övriga medlemsstater där artikel 1 i förordningen också tillämpas.
- d) Så länge artikel 1 i förordningen inte tillämpas fullt ut i alla medlemsstater får de medlemsstater där artikel 1 i förordningen tillämpas enligt led b eller c ovan använda sig av det förfarande som anges nedan.

När en medlemsstat som avses i föregående stycke har allvarliga störningar på sin nationella marknad eller delar av denna till följd av cabotage eller som förvärrats av detta, t.ex. att utbudet i hög grad överstiger efterfrågan eller att den ekonomiska stabiliteten eller fortlevnaden för ett betydande antal företag som utför godstransporter på väg hotas, skall den underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om detta och förse dem med alla relevanta upplysningar. På grundval av denna information får medlemsstaten begära att kommissionen helt eller delvis upphäver tillämpningen av artikel 1 i förordningen för att återställa den normala situationen.

Kommissionen skall undersöka situationen på grundval av de uppgifter som lämnats av den berörda medlemsstaten och skall inom en månad efter mottagandet av begäran besluta huruvida det är nödvändigt att vidta skyddsåtgärder. Det förfarande som anges i artikel 7.3 andra, tredje och fjärde stycket samt i artikel 7.4, 7.5 och 7.6 i förordningen skall tillämpas.

En medlemsstat som avses i första stycket ovan får i trängande och exceptionella fall upphäva tillämpningen av artikel 1 i förordningen, vilket skall följas av ett meddelande i efterhand till kommissionen, med en motivering.

- e) Så länge artikel 1 i förordningen inte tillämpas enligt leden a–c ovan får medlemsstaterna reglera tillträdet till sina nationella godstransporter på väg genom att successivt utbyta cabotagetillstånd på grundval av bilaterala överenskommelser. Detta får inbegripa möjligheten till fullständig liberalisering.
 - f) Tillämpningen av leden a–d får inte leda till att tillträdet till de nationella godstransporterna på väg ytterligare begränsas i förhållande till den situation som rådde vid anslutningsfördragets undertecknande.
4. 31996 L 0026: Rådets direktiv 96/26/EG av den 29 april 1996 om rätt att yrkesmässigt bedriva person- och godstransporter på väg och om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för att främja ett effektivt utnyttjande av dessa transportörers etableringsrätt på området för nationella och internationella transporter (EGT L 124, 23.5.1996, s. 1), senast ändrat genom
- 31998 L 0076: Rådets direktiv 98/76/EG av den 1.10.1998 (EGT L 277, 14.10.1998, s. 17).

Till och med den 31 december 2006 skall artikel 3.3 c i direktiv 96/26/EG inte tillämpas i Litauen för transportföretag som uteslutande utför inrikes gods- och persontransporter på väg.

Det kapital och de reserver som dessa företag förfogar över skall successivt nå upp till de miniminivåer som fastställs i den artikeln enligt följande tidtabell:

- Senast den 1 januari 2004 skall företaget förfoga över kapital och reserver till ett värde av minst 3 000 euro för varje använt fordon eller 150 euro per ton av högsta tillåtna vikt för de fordon för vägtransport som företaget använder eller 150 euro per sittplats i de fordon för persontransport som företaget använder, varvid det belopp som är lägst skall tillämpas.
- Senast den 1 januari 2005 skall företaget förfoga över kapital och reserver till ett värde som uppgår till minst 5 000 euro för varje fordon.

8. BESKATTNING

1. 31977 L 0388: Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 13.6.1977, s. 1), senast ändrat genom
 - 32002 L 0038: Rådets direktiv 2002/38/EG av den 7.5.2002 (EGT L 128, 15.5.2002, s. 41).

Vid tillämpningen av artikel 28.3 b i direktiv 77/388/EEG får Litauen bibehålla ett undantag från mervärdesskatt på internationella passagerartransporter, enligt punkt 17 i bilaga F till direktivet, till dess att villkoret i artikel 28.4 i direktivet är uppfyllt, dock inte längre än samma undantag tillämpas av någon av de nuvarande medlemsstaterna.

1. 31992 L 0079: Rådets direktiv 92/79/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av skatt på cigaretter (EGT L 316, 31.10.1992, s. 8), senast ändrat genom

– 32002 L 0010: Rådets direktiv 2002/10/EG av den 12.2.2002 (EGT L 46, 16.2.2002, s. 26).

För cigaretter i den mest efterfrågade priskategorin får Litauen med avvikelse från artikel 2.1 i direktiv 92/79/EEG fram till och med den 31 december 2009 skjuta upp tillämpningen av den sammanlagda minimiskattesatsen på detaljhandelspriset (inklusive alla skatter), förutsatt att Litauen under denna period successivt anpassar sina punktskattesatser till den sammanlagda minimiskattesats som föreskrivs i direktivet.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 i rådets direktiv 92/12/EEG om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor¹ får medlemsstaterna efter att ha meddelat kommissionen, så länge det ovannämnda undantaget gäller, behålla samma kvantitativa restriktioner som gäller för import från tredje länder, för cigaretter som förs in på deras territorier från Litauen utan ytterligare punktskatteuttag. Medlemsstater som utnyttjar denna möjlighet får utföra nödvändiga kontroller förutsatt att dessa inte hindrar en väl fungerande inre marknad.

9. ENERGI

31968 L 0414: Rådets direktiv 68/414/EEG av den 20 december 1968 om en skyldighet för medlemsstaterna i EEG att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter (EGT L 308, 23.12.1968, s. 14), senast ändrat genom

– 31998 L 0093: Rådets direktiv 98/93/EG av den 14.12.1998 (EGT L 358, 31.12.1998, s. 100).

¹ EGT L 76, 23.3.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom rådets direktiv 2000/47/EG (EGT L 193, 29.7.2000, s. 73).

Med avvikelse från artikel 1.1 i direktiv 68/414/EEG skall miniminivån för lager av petroleumprodukter inte gälla i Litauen fram till och med den 31 december 2009. Litauen skall se till att miniminivån för dess lager av petroleumprodukter för varje typ av petroleumprodukter, enligt förteckningen i artikel 2, motsvarar minst följande antal dagars genomsnittlig, daglig inhemsk förbrukning enligt definitionen i artikel 1.1:

- 49 dagar vid anslutningen,
- 56 dagar senast den 31 december 2004,
- 63 dagar senast den 31 december 2005,
- 69 dagar senast den 31 december 2006,
- 76 dagar senast den 31 december 2007,
- 83 dagar senast den 31 december 2008,
- 90 dagar senast den 31 december 2009.

10. MILJÖ

A. LUFTKVALITET

31994 L 0063: Europaparlamentets och rådets direktiv 94/63/EG av den 20 december 1994 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska ämnen (VOC) vid lagring av bensin och vid distribution av bensin från depåer till bensinstationer (EGT L 365, 31.12.1994, s. 24).

1. Med avvikelse från artikel 3 och bilaga I till direktiv 94/63/EG, skall kraven för befintliga lagringsanläggningar vid depåer inte tillämpas i Litauen fram till och med den 31 december 2007 på lagringsanläggningar med en volymomsättning på mindre än eller lika med 50 000 ton per år.
2. Med avvikelse från artikel 4 och bilaga II till direktiv 94/63/EG, skall kraven för lastning och lossning av befintliga transportbehållare vid depåer inte tillämpas i Litauen fram till och med den 31 december 2007 på 12 depåer med en volymomsättning på mindre än eller lika med 150 000 ton per år.
3. Med avvikelse från artikel 5 i direktiv 94/63/EG skall kraven för befintliga transportbehållare vid depåer inte tillämpas i Litauen fram till och med den 31 december 2005 på 140 tankbilar och 1 900 järnvägstankvagnar.
4. Med avvikelse från artikel 6 och bilaga III till direktiv 94/63/EG skall kraven för påfyllning av befintliga lagringsanläggningar vid bensinstationer inte tillämpas i Litauen fram till och med den 31 december 2007 på bensinstationer med en volymomsättning på högst 1 000 m³ per år.

B. AVFALLSHANTERING

31994 L 0062: Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

Med avvikelse från artikel 6.1 a och b i direktiv 94/62/EG skall Litauen uppnå målen för återvinning och materialutnyttjande för följande förpackningsmaterial senast den 31 december 2006 i enlighet med följande delmål:

- Materialutnyttjande av plaster: 10 viktprocent senast vid dagen för anslutning och 15 viktprocent 2004.
- Materialutnyttjande av metaller: 10 viktprocent senast vid dagen för anslutning och 15 viktprocent 2004.
- Total materialutnyttjandegrad: minst 25 viktprocent 2004.
- Total återvinningsgrad: 21 viktprocent senast vid dagen för anslutning, 32 viktprocent 2004 och 37 viktprocent 2005.

C. VATTENKVALITET

31991 L 0271: Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, 30.5.1991, s. 40), ändrat genom

- 31998 L 0015: Kommissionens direktiv 98/15/EG av den 27.2.1998 (EGT L 67, 7.3.1998, s. 29).

Med avvikelse från artiklarna 3, 4 och 5.2 i direktiv 91/271/EEG skall kraven för ledningsnät och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse inte tillämpas fullt ut i Litauen fram till och med den 31 december 2009 i enlighet med följande delmål:

- För tätorter med mer än 10 000 personekvivalenter skall överensstämmelse med artikel 4 och artikel 5.2 i direktivet ha uppnåtts senast den 31 december 2007.

D. FÖRORENINGSKONTROLL OCH RISKHANTERING INOM INDUSTRIEN

32001 L 0080: Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar (EGT L 309, 27.11.2001, s. 1).

Med avvikelse från artikel 4.3 och del A i bilagorna IV och VI i direktiv 2001/80/EG skall utsläppsgränsvärdena för svaveldioxid och kväveoxider inte tillämpas i Litauen fram till och med den 31 december 2015 på förbränningsanläggningarna Vilnius kraftvärmeverk CHP-3, Kaunas kraftvärmeverk och Mažeikiai kraftvärmeverk.

Under denna övergångsperiod får de sammanlagda utsläppen av svaveldioxid och kväveoxid i samband med elproduktion vid Litauens värmekraftverk, Vilnius kraftvärmeverk CHP-3, Kaunas kraftvärmeverk och Mažeikiai kraftvärmeverk (exklusive värmealstring och andra källor) inte överstiga följande tak:

- 2005: 28 300 ton SO₂/år, 4 600 ton NO_x/år
- 2008: 21 500 ton SO₂/år, 5 000 ton NO_x/år
- 2010: 30 500 ton SO₂/år, 10 500 ton NO_x/år
- 2012: 29 000 ton SO₂/år, 10 800 ton NO_x/år

Senast den 1 januari 2007, och på nytt senast den 1 januari 2012, skall Litauen för kommissionen lägga fram en uppdaterad plan, med en investeringsplan, för stegvis anpassning av återstående anläggningar som inte uppfyller kraven, med klart definierade etapper för tillämpning av regelverket. EU anser att den förväntade generella ekonomiska utvecklingen i Litauen, de möjligheter att finansiera ytterligare investeringar tidigare än planerat som följer härav och de planerade ändringarna i energisektorn bör göra det möjligt med ytterligare utsläppsminskningar per enhet producerad elektricitet. EU förväntar sig därför att dessa planer bör ge ytterligare utsläppsminskning till en nivå som ligger betydligt under de ovannämnda delmålen, särskilt för utsläpp under perioden 2012–2015.

Om kommissionen, särskilt med beaktande av miljöeffekterna och behovet av att minska snedvridningen av konkurrensen på den inre marknaden genom övergångsarrangemang, anser att dessa planer inte räcker för att uppnå dessa mål, skall den underrätta Litauen. Inom tre månader därefter skall Litauen meddela vilka åtgärder landet har vidtagit för att uppfylla målen. Om kommissionen därefter i samråd med medlemsstaterna anser att dessa åtgärder inte räcker för att uppfylla målen, skall den inleda ett överträdelseförfarande enligt artikel 226 i EG-fördraget.